

olvasmányélményeiket mondják el – mások számára élményszerűen, érdekesen. Nagy öröm volt számomra, amikor 2004-ben elindíthattam az olvasó könyvtáros programot. „Tovább is van, mondjam még?” címmel hívoztattuk a hallgatóságot, akik nem csalódtak, hiszen *Bánkeszi Katalin*, *Karakasné Kőszegi Katalin* és *Némethné Kapus Krisztina* olyan élvezettel beszélt a gyermekirodalom néhány gyöngyszeméről, hogy mindenkinek olvasni támadt kedve. A későbbiekben aztán ez a sorozat nem csak a könyvfesztiválon folytatódott, hanem a vándorgyűlések programjaiban is megjelent. Úgy gondoltam, hogy ezeket az igényes könyvismertetéseket össze kellene gyűjteni, közkinccsé tenni. Sajnos eddig erre nem maradt időm, de a reményt nem adom fel.

– *Szegedi vándorgyűlés, 2007. A Bibliográfiai Szekció programjában elemi erővel ható, felkavaró élmény volt előadásod, amelynek sokak számára meglepő tematikája 1957-re koncentrált: „Mi történt a forradalom utáni évben?” – tetted fel a kérdést akkor, és szívszorítóan szép, élmény és történelem határmezsgyéjét érintő prezentációval adtad meg a választ.*

– Két nagyon érdekes remekművet ismerttettem: *Csics Gyula* és *Kovács János* gyermeki naplóit. Rám nagyon nagy hatással volt a két párhuzamosan vezetett napló kalandos sorsa, a szerzők egyénisége, amely átjön a sorokon, az akkori gyerekek látásmódja – talán éppen azért, mert 1956-ban magam is hasonló korú voltam. 2006-ban és 2007-ben sok szó esett erről a két kiadványról, ezekhez kapcsolódóan kutattam fel egyéb 1957-es emlékeket, amelyek a „csend és hallgatás évét” jellemezték.

– *2008 ősze óta havonta egy-két alkalommal meghívót küldesz a szakmai nyilvánosság fórumaira, tudományos előadásokra, könyvbemutatókra invitálsz.*

– Nagyon szerencsés vagyok: a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárában vehetek részt az Agora programok szervezésében, amelyek keretén belül a könyvtár értékeit, kincseit tárjuk szélesebb nyilvánosság elé.

– *Azt hiszem januárban még korai az ez évi könyvfesztiválról vagy a vándorgyűlésről bármit is kérdezni. De nagyon örülök, hogy az aktív pályádat mintegy megkoronázó Szinnyei József-díj és az MKE Emlékérem után három évtizedes bibliográfusi tevékenységed is elismerést nyert a*

Kertész Gyula-émlékérem révén. Nem marad más hátra, mint hogy sokrétű – immár „nyugdíjas” – tevékenységeidhez ilyen remek munkakedvet kívánjak!

Köszönöm a nagyon élvezetes beszélgetést!

A kérdező: *Szőnyi Éva*

A KKDSZ közleménye

A Közgyűteményi és Közművelődési Dolgozók Szakszervezete által 2009. január 28-án megrendezett *A kultúra közintézményei a válság idején* című tanácskozáson – melyen az Oktatási és Kulturális Minisztérium kulturális szakállamtitkára és fősztályvezető-helyettese, a Magyar Könyvtárosok Egyesülete, a Magyar Levéltárosok Egyesülete, a Pulszky Társaság Magyar Múzeumok Egyesülete és a közművelődési szakma vezető képviselői szólaltak meg – az előadók és hozzászólók elsősorban

az átlátható szakmapolitika,

e politika érvényesülését biztosító jogszabályi környezet kialakítása,

a működés alapvető feltételeit biztosító finanszírozás

mellett tették le voksukat.

Ez utóbbi vonatkozásában a jelenlévők elvárják a Kormánytól

a szakmai normatívák stabilizálását,

a Kormány és a közszféra közötti 2008. december 18-i megállapodás következetes betartását.

Igényként mutatkozott a költségvetési szervek jogállásáról nemrégiben életbe lépett törvény olyan minőségű végrehajtása a közgyűteményi és közművelődési intézményrendszerben, mely annak nem széthullását, hanem megerősödését eredményezi.

A szakmai szervezetek képviselői, a hozzászólók és a KKDSZ vezetősége leszögezték, hogy a nehéz körülmények ellenére továbbra is a nemzetközi normáknak is megfelelő minőségben igyekeznek biztosítani a nemzeti kulturális örökség részét képező magyar kulturális alapellátást.

Ennek érdekében a szakmák közötti partnerségi kapcsolatok erősítését és közös cselekvési terv kidolgozását és végrehajtását szorgalmazzák.

Földiák András
sk.